

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים פרשת שמיני יהודי שיין למספר שמונה...

יצא לאור בתאריך:
כ"ג ניסן תשס"ז

פרשה:
פרשת שמיני

כותרת:
יהודי שיין למספר שמונה...

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים

פרשת שמיני

יהודי שיין למספר שמונה...

פרשת שמיני

יהודי שיין למספר שמונה...

בחודש אדר לפני 67 שנה (מרץ 1940) הגיע הרבי הקודם לארצות הברית על-מנת להתיישב בה. הוא הגיע באניה האחרונה שעזבה את פולין לאחר שפרצה המלחמה ובניסי ניסים הוא ניצל מידי הנאצים. בנמל, היתה לו לרבי קבלת פנים חמה בהשתתפות המוני יהודים שבאו לראות את הרבי ולקבל את פניו (יש סרט וידיאו מהקבלת פנים הזאת). לאחר קבלת הפנים הוא נסע למלון ושם התקיימה קבלת פנים רשמית שבמהלכה הצהיר הרבי שהוא לא הגיע לארצות הברית כדי לאכול מפריה ולשבוע מטובה, "בואי לאמריקה" – אמר הרבי – "היא שליחות נשמה של השגחה פרטית לייסד בעזרת ה' יתברך מוסדות של הרבצת התורה ויראת שמיים בחינוך הכשר".

לאחר מכן קיים הרבי אסיפת יסוד להקמת ישיבת תומכי תמימים בארצה"ב, והכריז שהוא מייסד כאן ישיבה שתהיה ברוח הישיבות שבאירופה והוא טבע את המושג "אמריקא איז ניט אנדערש"!

באותם ימים בא לבקר את הרבי בבית המלון הרב פנחס טייץ מניו ג'רסי ורצה להכנס אל הרבי מיד כי הוא מיהר, כששאלו אותו לאן הוא כל כך ממהר, הוא השיב שיש לו תוכנית שבועית ברדיו והוא לא יכול לאחר. חתנו של הרבי, הרש"ג, אמר לרב טייץ: "תודיע ברדיו שהרבי מליובאוויטש יסד ישיבה בניו יורק"... הרב טייץ היה בהלם... הרבי רק עכשיו ירד מן האניה והוא כבר מודיע על הקמת ישיבה חדשה!

כדאי לזכור את הנתונים האישיים של הרבי כשהגיע לארצה"ב והודיע על ייסוד מוסדות תורה וחסידות; בריאותו היה כבר במצב ירוד, הוא התנהל בעזרת כסא גלגלים והדיבור היה קשה עליו, ואעפ"כ הוא ניגש מיד לעבודתו הקדושה.

בלילה הראשון של הרבי על אדמת אמריקה נכנסו אליו שני אנשים נכבדים תושבי אמריקה ותיקים [הם נמנו עם סוג האנשים שהרבי כתב עליהם במכתביו: "מטובי אוהביי המסורים והנאמנים"], והם אמרו לרבי: "שמענו מה שאמרתם שאתם עומדים להקים ישיבה, אבל, לדאבון ליבנו, אנחנו

פרוייקט בחסות "משרד השלוחים"

יצא לאור בתאריך: כ"ג ניסן תשס"ז
הדברים על אחריות הכותב בלבד

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים

פרשת שמיני

יהודי שייך למספר שמונה...

מחוייבים להודיע לכם שהתקווה לבנות כאן ישיבה ברוח הישיבות האירופאיות – אינה מציאותית כאן באמריקה. מחובתנו להציל אתכם מכישלון מביש ולשמור על כבודכם וכבוד תנועת חב"ד..."

והם המשיכו לדבר על לבו של הרבי. הראשון מביניהם אמר: "אמריקה היא ארץ שאוכלת גדולים וטובים, וגם הגדול ביותר שמגיע לכאן עם כוונות טובות מאד, אחרי זמן מה הוא נהפך לקטן שבקטנים"; והשני הוסיף ואמר: "באמריקה אנשים מתלהבים מהר וגם נרגעים מהר. הרבה פעמים קרה שבהתחלה היתה התלהבות גדולה, חדוות ראשוניות, ולאחר מכן הכל נשכח כלא היה", והם סיכמו שכמובן הם היו רוצים שהרבי יצליח בתוכניותיו, "אבל הרגשנו מחוייבים להגיד לכם את האמת..."

את כל הדברים הללו סיפר הרבי בעצמו. "מיותר לציין" – המשיך לספר הרבי – "מה הרגשתי למשמע הדברים הללו".

באותו לילה כשהרבי קרא קריאת שמע לפני השינה – שזה הזמן שבו אדם עושה חשבון נפש על כל מה שעבר עליו במהלך היום – הוא בכה בדמעות שליש, והוא חשב, אם כך חושבים הידידים הקרובים ביותר אליו – מה יגידו כל השאר!!

אולם תוכניתו של הרבי קרמה עור וגידים ונוסדה ישיבה ברוח הישיבות באירופה לשם לתהלה ולתפארת. הישיבה נפתחה עם תלמידים בודדים והתפתחה במהירות ובמרוצת השנים למדו ולומדים בה אלפים רבים, וזה היה מוסד אחד מיני רבים מיסודו של הרבי.

מאיפה נטל הרבי – שהיה, כאמור, חולה משותק על כסא גלגלים – את הכוח והבטחון שהוא הולך לשנות את אמריקה ולעורר אותה מקפאונה ומתרדמתה!!

פרשת השבוע נקראת 'שמיני'. כשמתחילים ללמוד את הפרשה מגלים שהיא למעשה המשך של סוף הפרשה הקודמת שבה אנו קוראים על חנוכת המשכן שבמשך שבעה ימים הקימו ופרקו את המשכן וביום השמיני הקימו אותו לתמיד ואז השכינה ירדה לשכון בישראל.

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים

פרשת שמיני

יהודי שייד למספר שמונה...

ואם כן – שואל הרבי – מדוע מתחילה הפרשה שלנו באמצע הסיפור. לכאורה היה צריך להמשיך את הפרשה הקודמת עד אחרי הסיפור של חנוכת המשכן, ואח"כ לפתוח את פרשתנו בסיפור על בני אהרן או אפילו בענין של כשרות (שזה נושא אחר לגמרי), ומדוע אפוא התורה מחלקת את הפרשיות בין שבעת הימים ליום השמיני?

המספר שבע מסמל את שלימות מסגרת הטבע, כמו שאנחנו יודעים שהקב"ה ברא את העולם בשבעת ימי השבוע. לכן אפילו אומות העולם סופרים שבוע של שבעה ימים וחוזרים לספור מיום ראשון ואילך, ולא ממשיכים לספור שמונה, תשע ועשר, כי המספר שבע מסמל את שלימות הבריאה.

המספר שמונה הוא לא רק מספר אחד יותר מהמספר שבע, אלא הוא מסמל את הלמעלה מהטבע, למעלה מהגיון ושכל. אנו באים כעת מחג הפורים, והחילוק העיקרי בין חנוכה לפורים הוא שפורים היה נס שמלוּבש בטבע וצריך לחפש שם את הקב"ה בזכוכית מגדלת ובמשקפיים יהודיות... משא"כ הנס של חנוכה היה למעלה מדרך הטבע לגמרי. הנס של חנוכה נמשך שמונה ימים, כי המספר שמונה מסמל את הלמעלה מדרך הטבע. כך גם מתחיל כל יהודי את הקשר שלו עם הקב"ה בברית המילה שלו שנערכת דוקא ביום השמיני ללידתו, שכן ההדגשה היא שהקשר של יהודי עם הקב"ה מתחיל באופן של למעלה מהטבע, שזהו נגד השכל וההגיון.

ולכן התורה מסיימת לספר על שבעת ימי חנוכת המשכן, ואז היא עושה הפסקה ואח"כ באה פרשה חדשה ומספרת "ויהי ביום השמיני", להדגיש שזה לא המשך, אלא מה שקרה ביום השמיני היה למעלה מהטבע.

ביום השמיני הקב"ה השרה את שכינתו בתוך בית קטן, וכמו ששלמה המלך תמה "השמיים ושמי השמיים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה", שהקב"ה הוא למעלה מכל מדידה והגבלה הגביל את עצמו בין שני בדי הארון – זהו נס שלמעלה מדרך הטבע, ואת זה מסמל המספר שמונה, ולכן פרשת שמיני זוהי התחלה חדשה, לא המשך למסופר קודם לכן אלא קפיצת מדרגה לעולם אחר לחלוטין.

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים

פרשת שמיני

יהודי שיין למספר שמונה...

את אותו הרעיון אנחנו מוצאים בתפילת העמידה ; במשך ימי השבוע אנו מתפללים בתפילת שמונה-עשרה ברכה מיוחדת ברכת "רפאנו" שבה אנו מתפללים עבור החולים שיבראו. על איזה סוג חולים אנו מתפללים שיבראו, בודאי אנו רוצים שכולם יהיו בריאים, אבל אנו מתפללים הרבה דוקא על חולים כאלה שבדרך הטבע אין להם חלילה סיכוי להבריא והרופאים התיאשו וסבורים שיש לנתקם מהמכשירים, אומרת התורה שאסור להתיאש אלא יש להתפלל להקב"ה שירפא אותם למעלה מדרך הטבע באמצעות נס. כשנבדוק, נמצא שברכת "רפאנו" היא הברכה השמינית בתפילת העמידה ועובדה זו מביעה את התפילה שה' יוציא אותו מהגבלות הטבע של המספר שבע וישלח להם רפואה משמינית שהיא הדרגה של למעלה מהטבע (גמרא מגילה י"ז, ב).

הרבי הקודם היה דור שמיני לבעל-שם-טוב ובחייו האישיים הוא התנסה פעמים רבות במספר שמונה ; הוא ניצל מהקומוניסטים שגזרו עליו גזר דין מוות והוא ניצל מהם בדרך נס ; לאחר מכן הוא הגיע לפולין וגר בוורשא עד פרוץ המלחמה וכל העיר הופגזה וגם משם הוא ניצל בדרך נס. כשהוא בא לארצה"ב הוא היה אדם שלא התפעל מהטבע ולא היה מוגבל בהגבלות של הטבע. יועציו הטובים והנאמנים שסברו שתוכניותיו להקמת מוסדות תורה לא יצליחו – צדקו, שכן בדרך הטבע לא היה סיכוי לזה, אולם הוא מתוך נסיונו, כמי שסימל בדורו את השמיני, לא התפעל מהטבע, הוא הבחין שהקב"ה עזר לו כל ימיו למעלה מדרך הטבע ולכן הוא הצליח בתוכניותיו.

ידידי היקרים : אמריקה איז ניט אנדערש, אם רק רוצים ומבינים שיהודי מעצם הווייתו אינו מוגבל בהגבלות טבעיות והוא קשור ללמעלה מדרך הטבע – הוא תמיד יכול להצליח ; העובדה שיש לנו את ארץ ישראל היא למעלה מהטבע, העובדה שאנחנו קיימים ושורדים גם היא למעלה מהטבע. אין צורך לעסוק בחשבונות האם נצליח או לא, עלינו לעשות מה שמוטל עלינו וה' ישבור את הטבע עבורנו.

[ראה לקו"ש חיי"ז שמיני א ; אג"ק ח"ב עמ' כ"ז].